

Butlletí

de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya

número 20 | tardor 2013

Berlín al cor

Sumari

Carta del president	3
Joan Rigol	
Notícies de l'Associació	4
Viatge a Berlín	5
Lluís Bertran	
Homenatge a Joan Descals	8
Josep Maria Casals	
Reunió de la Junta Directiva a Girona	10
Flora Sanabra	
Visita a la comarca de l'Urgell	12
Jaume Aligué	
Trobada de les associacions d'Aragó i Catalunya a Poblet	14
Alfred Pérez de Tudela	
El jurat del premi Conviure a Catalunya visita l'Escola Castell d'Òdena	16
Ajuntament d'Òdena	
Convocatòria del VIII premi Conviure a Catalunya	18
La meua etapa de vida parlamentària, 1980-1995	20
Pere Parera	

Edició: Ricard Fernández Deu. **Coordinació:** Lydia Tàrraga. **Fotografies:** Ajuntament d'Òdena (pàg.16 i 17), Ajuntament de Tàrraga (grup pàg.12), Bundesrat (pàg. 5), Josep M. Casals (pàg. 12 i 13), Joan Descals (quadres i retrat; pàg. 8 i 9), Jordi Gumí (pàg. 3), Misericòrdia Montlleó (president Rigol i companyia pàg. 15) Pepe Navarro (pàg. 2 i 4), Parlament de Catalunya (pàg. 19), Alfred Pérez de Tudela (pàg. 15), Jordi Puig © Fundació Rafael Masó. 2013 (edifici pàg. 10), Flora Sanabra (pàg. 6 i 7), Esteve Tomàs (pàg. 10 i 11), Linus Urpí (pàg. 9). **Assessorament lingüístic:** Serveis d'Assessorament Lingüístic del Parlament de Catalunya. **Disseny, maquetació i distribució:** Departament d'Edicions del Parlament de Catalunya. Parc de la Ciutadella, s/n, 08003 Barcelona. Tel. 933 046 635. Fax 933 046 636. A/e: edicions@parlament.cat. **Impressió:** Fotoletra, Barcelona. **Dipòsit legal:** B-27.537-2003. **ISSN:** 1887-7893.

Carta del president

REFLEXIONS PERSONALS... I COLLATERALS. Davant d'una situació considerablement complexa com la que viu Catalunya avui no és fàcil trobar un desllorigador, ni ho pretenc, però viure amb intensitat aquests moments comporta també reflexions col·laterals al problema mateix. Vet aquí algunes consideracions que em volten pel cap:

PACTE

Hi ha pactes per administrar el present d'una manera compartida, però hi ha pactes que es refereixen a qüestions de més llarg abast. Els primers són conjunturals. Els segons haurien de significar, al meu entendre, un acord de present, però alhora també una plataforma per afrontar junts el futur; haurien de significar compartir coresponsabilitats nacionals. Això no vol dir coincidir en tot, però sí que hauria de significar compartir un bon tram del procés.

DEMOCRÀCIA

La sobirania —que com a concepte aplicat a la política repugnava a un dels meus referents, Jacques Maritain— no és de l'Estat, és del poble, i només el poble pot decidir qui és el seu poble. Entre la formulació d'una Constitució i la manca de sintonia envers ella d'una gran majoria del poble, cal invocar la democràcia. La democràcia és la veu i la responsabilitat de la majoria, però també el respecte i el diàleg necessari amb la minoria. És impossible la democràcia sense una actitud radical de civisme. Negar-se al diàleg en nom de la Constitució sense acceptar la petició d'una majoria del poble és obviar la democràcia com a actitud cívica.

D'altra part, però, només es pot reivindicar i exigir el civisme des del civisme mateix, aquesta hauria de ser la conclusió derivada de visions polítiques antagòniques. El poble s'ha d'imposar des del civisme.

DIÀLEG

Pactar és convenir en un punt d'acord, dialogar és més que això. Per dialogar —un altre referent meu és Emmanuel Mounier— cal tenir la inquietud personal de voler conèixer l'interlocutor, conèixer les seves raons profundes; en cert sentit, vol dir tenir el coratge de no veure'l com un adversari. Dialogar significa, a més, comprendre l'altre, és el repte personal de voler compartir els valors positius de les seves raons profundes.

Comprendre significa que «l'altre» deixa de ser una persona que està enfront i es converteix en un «tu» i que alhora fa el mateix esforç que jo. Conèixer i comprendre porten a compartir, és a dir, a cercar la manera de fer un trajecte junts. Dialogar és l'aventura humana més profunda i alhora més arriscada, també en política. Només li cal la correspondència mútua; no és una qüestió de murrieria, sinó d'humanitat, també en política.

REGENERACIONISME

No es tracta només de fer més transparent la gestió pública, sinó de saber sintonitzar amb l'actitud constructiva i positiva dels bons ciutadans. Regeneració, al meu entendre, és fer vivent el pacte entre el civisme de la societat i el projecte polític fonamentat en aquest civisme. És impossible un regeneracionisme polític des de l'endogàmia política; el «i tu més» no pot portar a cap pacte regeneracionista. Cal saber traduir en llenguatge polític les actituds més sòlides de la nostra ciutadania: vet aquí la nostra tasca.

Són purament reflexions personals i potser no tan col·laterals.

JOAN RIGOL

Notícies de l'Associació

Trobada anual dels antics diputats

A l'anterior Butlletí s'anunciava la celebració de la trobada anual de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya a la Vall d'Aran els dies 28 i 29 de juny. Com tots sabem, malauradament aquesta trobada es va haver de suspendre a causa de les inundacions, que van causar greus danys a tota la vall. La Junta lamenta ambdós fets, els danys i la suspensió, i que la gran feinada de la nostra companya i antiga diputada Pilar Busquet i de la seva filla Mireia Boya, que havien posat molt treball i il·lusió en la seva organització, no hagi pogut tenir el final desitjat.

JOSEP MARIA CASALS I GUIU

Nous associats:

Manuel Royes i Vila, Dolors Gordi i Julià, Marià Curto i Forés, Esteve Pujol Badà, Germà Gordó i Aubarell, Ernest Maragall i Mira, Lluís Recoder i Miralles, Mila Fernández i López, Manuel Ibarz i Casadevall, Josep M. Cullerell i Nadal, Caterina Mieras i Barceló i Eudald Casadesús i Barceló.

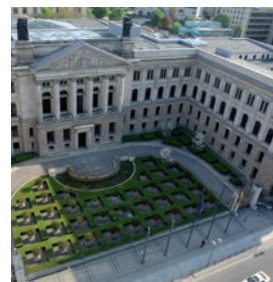
Antics diputats traspassats

13/07/2013 mor el Sr. Jordi Vila i Foruny, diputat de la III i IV Legislatures pel GP CiU.
30/07/2013 mor el Sr. Jordi Parpal i Marfà, diputat de la II Legislatura pel GP SOC.
14/10/2013 mor el Sr. Max Cahner i Garcia, diputat de la III Legislatura pel GP CiU.

Viatge a Berlín

COM S'HAVIA ACORDAT AL SEU DIA A LA REUNIÓ DE LA JUNTA, el dilluns dia 20 de maig de 2013, un nombre considerable d'antics diputats, membres de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, amb els seus corresponents acompanyants, sota la batuta eficaç i excel·lent de la senyora Flora Sanabra, sortíem puntualment de l'aeroport de Barcelona amb destinació a Berlín, Potsdam i Dresden.

En arribar a Berlín i abans de fer cap a l'hotel ens obsequiaren amb una visita panoràmica de la ciutat. Fou el primer «tast» d'una meravellosa ciutat, que, com vàrem poder corroborar tots al final dels dies d'estada, és una ciutat prodigiosa, un conglomerat de tècnica, arquitectura, enginyeria i art, sense mancar-hi un sentiment ecològic impactant, amb carrers arbrats, parcs de diferents estils, grans esplanades de verd, així com el sistema de «parc bosc». El trànsit per carrers i avingudes, molt fluït i suau per a una ciutat de 3,5 milions d'habitants. Tot això, amanit amb un sentiment i una sensibilitat vers els drets de les persones i un record constant i públic d'uns fets històrics i tràgics a la vegada (memòria històrica).

La visita al Parlament de Berlín fou profitosa, així com l'audiència que ens concedí el senyor Andreas Gram (vicepresident) i la reunió amb la Junta Directiva de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Berlín, presidida pel senyor Worlfang Lüder, que ens obsequià amb un dinar. Tant a la reunió amb la Junta d'Antics Diputats com a l'audiència amb el senyor Andreas Gram es tractaren temes d'interès recíproc. Els uns (ells), temes d'organització i bon funcionament; els altres (nosaltres), temes de la nostra problemàtica actual. Durant l'audiència al Parlament de Berlín, acabada la intervenció del vicepresident (traduïda al català pel nostre company i eficient Marc Vaccaro) i després d'unes paraules protocol·làries i emotives de la senyora Flora Sanabra, el nostre company senyor Ferran Pont feu una dissertació molt acurada i realista, en alemany, sobre la realitat actual del nostre país.

Visitarem el Parlament de la República Federal d'Alemanya (Bundestag) amb una guia de parla alemanya, traduïda per una intèrpret en espanyol. La visita fou molt interessant, tant per l'organització, funcionament i representativitat de la Cambra de Diputats com per la seva seu, situada a l'antic edifici del Reichstag, que impressiona per la seva monumentalitat i grandiositat i que, gràcies al projecte de rehabilitació del famós arquitecte Norman Foster, que ubicà l'hemicle sota una cúpula de vidre que incorpora elements moderns, aconsegueix un espai de formes futuristes que no deixen ningú indiferent.

La visita al Senat (Bundesrat) fou molt agradable, amb la rebuda i posterior reunió amb la doctora Ute Rettler, secretària general adjunta. L'intercanvi de parlaments per totes dues parts fou molt interessant i alhora il·lustratiu sobre el funcionament, els objectius i la representativitat de la Cambra amb relació als lands. No cal dir que en finalitzar la reunió no van manca els regals entre ambdues parts, com també havia passat el dia abans a l'audiència al Parlament de Berlín, on ens obsequiaren amb el tradicional ós de Berlín.

Havia arribat l'hora de tornar a casa per als companys de la primera opció de viatge. Abraçades, encaixades, petons i alguna veu tímida («nosaltres ens quedàriem...»), desitjant-los un bon retorn.

L'excursió a Potsdam, capital del land de Brandenburg, segon més petit en nombre d'habitants, és molt recomanable. Visitar la ciutat, el barri dels Holandesos, els parcs, els jardins, palaus com el Neues Palais, Cecilienhof o Sanssouci, tota una meravella.

I a Dresden, una ciutat on la cultura i l'art es conjuguen per fascinar el més incrèdul, semblava que anàvem de meravella en meravella; t'hi sents com transportat a un conte de fades. Dresden no podia ser menys en art, tècnica i ciència: té una escola de belles arts i vuit centres universitaris, amb una població de 511.000 habitants i 40.000 estudiants universitaris matriculats. Un recorregut amb vaixell pel riu Elba fou plaent a tot el nostre grup, com va ser-ho la visita amb vaixell pel riu Spree a Berlín el dijous. És significatiu, segons ens informaren, que els ciutadans, no solament de Dresden ciutat sinó de tot el land de Saxònia, no es senten alemanys, i menys prussians: són i es senten solament i únicament saxons. Coincidències sorprenents que comporta viatjar.

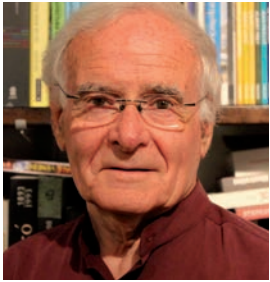
El recorregut per avingudes, places i carrers de Berlín fou d'allò més agradable: la plaça Potsdam amb els seus edificis futuristes, la Porta de Brandenburg, el monument a l'Holocaust, el Sony Center, la Topografia del Terror, el Palau Charlottenburg i els jardins, el Monument al Soldat Rus, l'illa dels museus, la catedral, les mostres i restes del Mur arreu —el qual ha estat utilitzat com a suport per a pintors de diverses tendències artístiques—, importants i prestigiosos museus, com dos dels programats, el Museu de Pèrgam i el Neues Museum, que custodia el polèmic i meravellós Bust de Nefertiti...

El diumenge dia 26 és dia de tornada, amb una certa nostàlgia. A l'hora prevista arribem a Barcelona. Petons, abraçades i bons desitjos. Entre el grup, mil comentaris, tots en positiu; ni una queixa, l'organització, perfecta. La companyonia i el bon rotllo entre el grup, també. Felicitats als organitzadors. Felicitats, Flora.

LLUÍS BERTRAN

Homenatge a Joan Descals

EL NOSTRE COMPANYY, antic diputat i antic secretari de la nostra Associació Joan Descals ha estat objecte d'un merescut homenatge en ocasió del seu 80è aniversari. Nascut a Sant Fruitós de Bages, Descals ha passat més de la meitat de la seva vida al Vendrell, dedicat a la docència i al conreu de les arts, i és al Vendrell on aquest reconeixement ha tingut lloc amb diverses activitats.

En primer lloc, a l'església parroquial del Vendrell, el mateix dia de Sant Joan, amb un concert d'orgue i la cantata *Suite de Sant Joan*, composta sobre text del mateix Joan Descals i música de Carlota Baldrís, que fou estrenada pel contratenor Jordi Domènec i l'organista Jonatan Carbó.

Aquest homenatge encara continua a hores d'ara amb una exposició antològica d'una quarantena de peces de la seva obra, des del 1963 fins a l'any actual, al Museu Deu. L'exposició es podrà visitar fins al 12 de gener i mostra el seu treball amb dibuixos, pintures, ceràmiques decorades, pedres i soques pintades, i també versos de diferents autors que Descals ha convertit en aquarel·les o olis.

A més, la Sala del Portal del Pardo va exposar fins a mitjan agost un centenar d'aquarel·les i una vintena de pintures sobre el llibre del Gènesi i l'evangelí de Sant Joan.

No cal dir que la Junta, en nom de tota l'Associació, s'afegeix de tot cor a aquest homenatge. Joan, que sigui per molts anys!

JOSEP MARIA CASALS

Reunió de la Junta Directiva a Girona

LA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ D'ANTICS DIPUTATS AL PARLAMENT DE CATALUNYA va celebrar la seva reunió mensual el dia 20 de setembre a les dependències de l'Ajuntament de Girona.

Prèviament, i gràcies a les gestions de l'antic diputat gironí Ricard Masó, vàrem visitar la seu noucentista de la Fundació Rafel Masó i la catedral, amb acurades explicacions sobre el Tapís de la Creació, el tron de Carlemany i el Beat de Liébana.

En aquesta primera reunió del nou curs es programaren les activitats a realitzar en aquest final de 2013, que seran: en primer lloc, una jornada de treball, el dia 3 d'octubre, a Poblet, entre les juntes directives de l'Associació d'Antics Diputats de les Corts Aragoneses i la nostra, amb l'objectiu d'estudiar i debatre les possibilitats de les futures relacions compartides; en segon lloc, la trobada institucional de germanor entre tots els antics diputats, que l'AADPC realitzarà a Tàrraga el 25 d'octubre, i finalment, una nova i interessant conferència de tardor, a celebrar durant el mes de novembre.

Tots els membres de la Junta varen voler deixar constància del reconeixement al bon treball dut a terme pel president Joan Rigol en la redacció del Manifest del Pacte Nacional pel Dret a Decidir i li varen expressar la felicitació i l'agraïment.

FLORA SANABRA

Visita a la comarca de l'Urgell

EL PASSAT DIA 25 D'OCTUBRE un grup de membres de la nostra Associació vàrem fer una visita a la comarca de l'Urgell, amb motiu de la trobada anual que any rere any se celebra, i vàrem visitar diferents indrets de les poblacions de Tàrraga i Verdú, d'acord amb el programa elaborat per a l'ocasió.

Els exdiputats vàrem ser rebuts a la Casa de la Vila de Tàrraga per l'alcaldessa Rosa M. Perelló, que ens va parlar de les característiques de la ciutat i de les seves perspectives de futur. En agraïment, en Jaume Aligué li va fer lliurament d'un llibre sobre la història del Parlament de Catalunya.

Tot seguit ens vàrem traslladar al temple parroquial, on Mn. Josep M. Vilaseca ens va mostrar els treballs murals realitzats els últims anys per l'artista Josep Minguell, que també hi era present. També vàrem poder contemplar els frescos de les capelles de la Mare de Déu de Montserrat i dels Dolors pintats per en Jaume Minguell i Miret, pare d'en Josep Minguell.

El següent punt de la visita va ser el parc de Sant Eloi, un emplaçament enjardinat de Tàrraga, d'unes disset hectàrees, creat als inicis de l'any 1913 per l'Associació d'Amics de l'Arbre, entitat que enguany commemora el centenari de la seva fundació.

El president de l'entitat ens va mostrar diversos emplaçaments del parc, entre els que destaquen l'ermita de Sant Eloi, la plaça de la Mare de Déu de Montserrat, les restes de l'hort del Sanrama, la premsa de l'oli de Conill, la font del Congrés i els monuments al mestre Bonaventura Amigó, Josep Güell i Ramon Carnicer.

Al pla de la Serra vàrem veure el corral de les aus i les arcades dels Targarins fora Vila. Poc després a la plaça de Sant Jordi, vàrem plantar una alzina, en testimoni de la visita realitzada al parc i en suport al centenari de l'entitat impulsora.

Després de dinar a l'Hostal del Carme, a Vilagrassa, vàrem traslladar-nos a Verdú per visitar el castell i els diversos tresors que atresora la seva església parroquial i finalment fer una visita a Casa Félix, ceramistes de profunda tradició local.

A Verdú ens va rebre l'alcalde, Josep M. Riera. Amb ell vàrem visitar el castell, del qual ens va explicar la història i el procés de restauració a què ha estat sotmès en els últims temps. També vàrem poder conèixer de primera mà la utilització que l'Ajuntament verduní pretén donar a tot aquell conjunt històric, fet que ha de propiciar un major nombre de visitants a la vila de Verdú.

A continuació ens dirigírem a l'església parroquial de Santa Maria, on el seu rector, Mn. Ramon Roca, ens va mostrar el ric patrimoni que conté, no sense abans haver gaudit de la visió de la seva portalada romànica, obra atribuïda a la famosa Escola Lleidatana. Feta una breu salutació, va fer una exposició de la història constructiva del temple i del conjunt escultòric que atresora, fent èmfasi en la imatge de la Puríssima, obrada el 1626 per Agustí Pujol, imatge coneguda com a única al nostre país, del seu Sant Crist romànic del segle XIII, així com de les imatges de Santa Maria, que presideix el presbiteri, una magnífica escultura de pedra policromada del segle XIV, i dues talles corresponents a la Mare de Déu del Roser i Sant Flavià.

També ens va mostrar el llibre de bateigs on consta el de Sant Pere Claver, fill de la vila, de l'any 1580, i un llibre més antic encara sobre pràctiques remeieres, a l'ús de l'època en què va ser escrit, d'un gran valor científic. Cal dir que la vila de Verdú, fins a l'any 1835, va restar sota el protectorat del monestir de Poblet.

El darrer punt de visita programat va ser el taller de ceràmica Casa Fèlix, on vàrem contemplar l'obrador i l'exposició de ceràmica negra, així com també l'espai denominat *L'Antiquarium de la ceràmica*. En aquesta ocasió també ens va acompanyar en la nostra visita l'historiador local Ramon Boleda, persona de reconegut prestigi a la zona i autor de diversos llibres sobre la vida i els costums de Verdú.

Trobada de les associacions d'Aragó i Catalunya a Poblet

EL DIA 3 D'OCTUBRE DE 2013 es va fer la trobada de les dues juntes d'exdiputats d'Aragó i Catalunya a Poblet, lloc emblemàtic per a ambdues comunitats autònomes, pel que va significar per al Regne d'Aragó i el Principat de Catalunya.

A l'arribada al recinte del monestir de Poblet ens va atendre el prior del monestir, el pare Lluc Torcal, i posteriorment ens va fer la rebuda el pare abat Josep Alegre.

Amb l'acompanyament del pare prior, vam poder fer una visita guiada al monestir, emblemàtic per a aquesta trobada, com he comentat, perquè es tracta del lloc escollit com a panteó dels reis de la Corona d'Aragó. Hi van ser enterrats Alfons II el Cast (1196), Jaume I el Conqueridor (1276) i Pere IV el Cerimoniós (1387) i les seves esposes Maria de Navarra, Elionor de Portugal i Elionor de Sicília. Més tard hi van ser enterrats Joan I i les seves esposes Mata d'Armanyac i Violant de Bar, Ferran I d'Antequera, Joan II amb la seva segona esposa Joana Enríquez, Martí l'Humà i Alfons V el Magnànim. Altres nobles també s'hi van fer construir capelles privades.

El monestir, com bé sabeu, és una abadia cistercenca, que després de la desamortització va ser saquejada i va quedar molt malmesa, com podeu veure en les fotografies.

Després de la visita al monestir, en què vam poder veure diverses dependències a més del claustre i de l'església, amb una acurada explicació per part del nostre introductor, vam passar a una sala preparada per a la reunió.

Com estava previst, van intervenir el president de la junta de l'associació d'exparlamentaris de les Corts d'Aragó, Alfonso Sáenz, i el president de la junta d'exdiputats del Parlament de Catalunya, Joan Rigol. Es va parlar del futur de les relacions entre ambdues organitzacions i, de manera especial, del nostre punt de vista sobre la distància entre la política i la societat. En aquest sentit, es va comentar la necessitat que la política contribueixi al bé comú i també es va fer referència a la situació actual en què ens trobem, amb uns partits endogàmics amb una pugna superficial i fent una política d'immediatesa, que transmeten la sensació que en política no es tracta de construir, sinó de derrotar i guanyar l'opositor. També es va comentar que hem construït una societat amb por per l'economia. En definitiva, es va fer evident el canvi que han fet els polítics envers el ciutadà, que veuen com a client, amb un tracte com el que es pot donar entre productors i consumidors. I hom es pregunta: on queda la persona?

Del debat a la reunió es van fixar, doncs, qüestions com ara les relacions segons les derivacions polítiques; les variacions pels problemes econòmics i la manca de polítiques actives; la professionalització de la política, que deriva en

polítics professionals que no es preocupen pel benestar dels ciutadans, i l'apropiació de les institucions per part dels polítics (les institucions són del poble i ens trobem que els ells en fan un ús partidista i se les fan seves).

Acabades les intervencions, en un espai que podríem dir de precís i preguntes, com no podia ser d'altra manera, surava a l'ambient la «qüestió catalana» i les relacions entre Catalunya i Espanya. Es palpava la preocupació i el sentiment dels companys aragonesos pels possibles futurs esdeveniments, i entenc que ens mostraven, sense plantejaments egoistes, el seu sentiment i la voluntat de mantenir l'*statu quo*. A manera d'anècdota (i això demostra que alguns s'havien preocupat de buscar arguments per reforçar la seva posició), un dels exdiputats aragonesos, en to distès, apellant a la unitat, va fer referència a unes paraules pronunciades pel rei Jaume II el Just, fill de Pere III i nét de Jaume I, dient que els regnes d'Aragó, València i els comtats de Catalunya s'haurien de mantenir units en l'avenir. Jo, dins la cordialitat que respirava la reunió, li vaig respondre simplement dient-li que ho trobava perfecte, que ens havíem d'asseure i veure com podíem donar una resposta positiva a aquest requeriment del rei Jaume. Evidentment, en un sentit ben diferent del que buscaven les seves paraules, que mostraven com un fet assumit i acceptat la unió amb Castella.

Acabada la reunió i seguint el programa previst, vam passar al menjador de l'hostatgeria, on vam dinar i compartir un bon àpat i una sobretaula enriquidora i cordial.

ALFRED PÉREZ DE TUDELA

El jurat del premi Conviure a Catalunya visita l'Escola Castell d'Òdena

EL PASSAT DIMECRES 9 D'OCTUBRE el jurat del premi Conviure a Catalunya, promogut per l'Associació d'Antics Diputats del Parlament de Catalunya, va visitar l'Escola Castell d'Òdena, després que aquesta rebés, el passat mes de maig, un reconeixement pel projecte «La participació democràtica de les famílies i els alumnes: des del projecte educatiu fins a l'elecció de l'alcalde de l'escola».

El jurat, compost per Vicenç Capdevila, Flora Sanabra, Emili Pons, Dolors Olesa, Magí Capdevall i Josep M. Balcells, va iniciar la seva visita a l'Ajuntament d'Òdena, on l'alcalde, Pep Solé, la regidora d'Ensenyament, Maria Sayavera, i la de Cultura, Ramona Vila, els van donar la benvinguda.

Seguidament es van desplaçar fins a l'Escola Castell d'Òdena, on l'alumnat els va oferir diferents activitats i mostres del treball. Els antics diputats van ser rebuts per l'Hereu i la Dameta d'Òdena, que els van obsequiar amb el programa de la visita. A continuació van recórrer tota l'escola, des dels alumnes de parvulari fins als de sisè. Cada curs va fer alguna mostra del seu treball; des dels més petits, que els van obsequiar amb unes manualitats, fins als més grans, els alumnes de sisè, que els van fer unes entrevistes radiofòniques i televisives, passant per una exhibició del ball de les crespelles, la interpretació de l'himne de l'escola, etc.

En finalitzar la visita, el president del jurat, Vicenç Capdevila, va destacar els valors de cooperació i treball en equip que havien mostrat els alumnes a l'hora de realitzar les activitats i les actuacions amb motiu de la seva visita.

El premi Conviure a Catalunya reconeix el millor projecte pedagògic fet per les escoles amb l'objectiu de formar les noves generacions en els valors de la democràcia, l'autogovern, la participació política, la convivència, el diàleg i la solidaritat.

AJUNTAMENT D'ÒDENÀ

Convocatòria del VIII premi Conviure a Catalunya

LES PERSONES QUE HEM TINGUT L'HONOR DE SERVIR CATALUNYA com a diputats al Parlament sovint evoquem la nostra contribució activa a la història del país, i també aspirem a continuar-la mitjançant iniciatives com el premi Conviure a Catalunya.

Volem que Catalunya sigui un model de bona convivència on estiguin definitivament instaurats els valors de la llibertat, la democràcia, el diàleg i la solidaritat entre tothom. Per això hem instituït el premi Conviure a Catalunya, que vol distingir el millor programa pedagògic destinat a la formació de les noves generacions en els valors abans esmentats, fonamentalment presents en les tasques del Parlament i del Govern.

En convocar aquesta vuitena edició del nostre premi, agraïm expressament la col·laboració que any rere any ens presten tant el nostre Parlament com el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Bases

L'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya convoca el VIII premi Conviure a Catalunya, destinat a guardonar el millor programa pedagògic impartit a alumnes del sistema educatiu no universitari de Catalunya, que s'ajusta a les bases següents:

- 1** El premi és destinat a premiar un programa pedagògic que s'imparteixi a alumnes del sistema educatiu no universitari de Catalunya i que tingui com a objectiu enaltir els valors de la democràcia, l'autogovern, la participació política, la bona convivència, el diàleg i la solidaritat.
- 2** S'entén per *programa pedagògic* un conjunt articulat d'activitats que tenen per objectiu enaltir els valors democràtics. El programa pot formar part, de manera transversal, del programa educatiu general del centre, amb una rellevància clara.
- 3** El jurat valorarà preferentment els treballs que posin en relleu la relació entre el programa pedagògic presentat i les activitats i la projecció de la tasca del Parlament per la convivència a Catalunya.
- 4** L'import del premi és de 3.000 euros. Si escau, el jurat pot subdividir el premi i també declarar-lo desert.
- 5** Poden optar al premi els centres d'ensenyament no universitaris de Catalunya, públics i privats, que facin arribar llurs programes pedagògics a l'Associació. Cada centre pot presentar, com a màxim, dos programes.

6 Els programes pedagògics han d'incloure:

- a) El nom, l'adreça i el telèfon del centre.
- b) L'edat i el nivell dels alumnes participants.
- c) El contingut i el desenvolupament del programa pedagògic.
- d) Els noms del director o directora del centre i dels tutors del programa.

7 Els programes pedagògics s'han de fer arribar per correu postal a la seu de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya (Palau del Parlament, parc de la Ciutadella, s/n, 08003 Barcelona), abans del 30 de novembre de 2013.

8 Els programes pedagògics han d'ésser escrits en llengua catalana i s'han de presentar per triplicat. Han de contenir la signatura dels professors que en siguin autors i el vistiplau del director o directora del centre.

9 El jurat del premi l'integren personalitats reconegudes del món pedagògic i membres de l'Associació. Se'n farà pública la identitat conjuntament amb l'anunci del veredicta corresponent, abans del 28 de febrer de 2014. El veredicta del jurat és inapel·lable.

10 Els programes premiats poden ésser publicats i els autors renunciïn als drets de propietat intel·lectual que els puguin correspondre.

11 Els originals premiats són propietat de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya. Els treballs no premiats es poden recollir a la seu del Parlament de Catalunya durant el mes de setembre de 2014; altrament, s'entén que els autors hi renunciïn.

12 La participació en el premi implica acceptar-ne les bases. Les qüestions no previstes les resoldrà el jurat de manera objectiva i d'acord amb el seu criteri.

Palau del Parlament, 13 de maig de 2013.

La meva etapa de vida parlamentària, 1980-1995

EL FET DE PODER SER PART ACTIVA DEL RESTABLIMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, un cop acabada la dictadura franquista i en plena transició democràtica, amb tot el que representà de consolidació d'estructures mínimes de país, va ser tota una experiència i un gran honor.

El retorn del president Tarradellas a Catalunya, el nomenament del Govern de la Generalitat provisional i l'elaboració de l'Estatut de Sau, tot i les seves limitacions, van obrir una nova etapa plena d'il·lusió i de grans perspectives, juntament amb la reobertura de la seu parlamentària al parc de la Ciutadella, tancada d'ençà de finals dels anys trenta.

He de destacar que, un cop fetes les eleccions al Parlament del març del 1980, a totes les persones que vam tenir la sort de ser elegides per a formar el primer parlament d'aquesta nova etapa ens tocà de viure en directe un temps apassionant i històric i de donar compliment al mandat democràtic de restablir i omplir de contingut la cambra parlamentària catalana.

La meua acta de diputat no estava condicionada per un passat històric ni polític, ni familiar, encara que fos llunyà, com era el cas d'una bona part dels meus companys diputats; la meua edat ho justificava: tot just tenia trenta-tres anys. El que, en part, justificava la meua condició de flamant diputat era la conveniència de la presència d'un agricultor en la seu parlamentària, i des de l'inici de la transició democràtica, als anys setanta, vaig dedicar totes les meues il·lusions i els meus esforços a aconseguir la democratització de la societat rural catalana, amb un trencament de les antigues estructures de la dictadura agrària: activista de l'Assemblea de Catalunya, i participant en la fundació i el desplegament del sindicat Unió de Pagesos arreu de Catalunya, en la preparació dels primers ajuntaments rurals catalans, l'any 1979, col·laborant amb la Generalitat provisional com a vicepresident del Consell Assessor d'Agricultura, Ramaderia i Boscos, amb el conseller de la matèria Josep Roig, amb la confiança dipositada en mi per Convergència Democràtica de Catalunya, partit del qual era militant des de l'any 1976.

En aquell moment començava una nova etapa, la d'aparcar l'activitat sindical i dedicar-me de ple a la feina de parlamentari; això sí, sense desatendre l'explotació agrària familiar.

Les expectatives creades en l'àmbit rural i general eren moltes, la qual cosa ens obligava a visitar el territori, de cap a cap del país. A més, l'estructura dels departaments del Govern era mínima, i tocava al diputat explicar els projectes de llei: consells d'alta muntanya, la Llei de cooperatives, les cambres agràries i un llarg etcètera. Els dies es fan curts i tothom espera resposta, i solucions, però el meu record és d'anys apassionants, ja que teníem creades grans expectatives.

Bona part d'aquestes il·lusions i esperances queden tocades pel frustrat intent de cop d'estat del 23-F, que, tot i que el moment se supera, té greus conseqüències polítiques; la LOAPA, per començar, i així moltes expectatives es perden pel camí.

A Espanya, la Unió del Centre Democràtic perd les eleccions, i l'any 1982 comença l'etapa de govern socialista, que genera noves expectatives arreu.

A Catalunya, la crisi de Banca Catalana intenta arrossegar el president Jordi Pujol. Són moments de molta tensió dins i fora del Parlament.

Al 1983 hi ha eleccions municipals i, en política, el temps i les circumstàncies et porten a haver de participar en diferents àmbits de la vida pública, també en el teu poble, i en surts elegit alcalde, un gran honor que comporta més deures. La vida municipal porta grans satisfaccions, però de vegades no pots evitar les discrepàncies amb persones properes, i perds algun amic pel camí; però, malgrat tot, servir el teu municipi, donar solucions als problemes del dia a dia i projectar estructures és una tasca altament gratificant.

Amb el transcurs dels anys, i amb la consolidació del Parlament de Catalunya, la feina dels parlamentaris s'ha anat transformant i va cap a l'especialització dels diputats, amb més presència d'advocats, economistes, professors i juristes, entre altres professions. D'altra banda, la consolidació de l'estructura del Govern i dels seus departaments permet l'entrada al Parlament de projectes de llei molt més ben elaborats. Les propostions no de llei de l'oposició tenen una estructura política molt definida.

A partir de la tercera legislatura, molts dels diputats són alcaldes de ciutats i viles, o representants territorials amb força pes polític en el si de tots els grups parlamentaris. En molts casos la dedicació parlamentària fa baixar el rendiment a favor de les altres responsabilitats, d'alcaldes, de caps de l'oposició municipal, de presidents dels nous consells comarcals o de les diputacions.

La conclusió a què ens porten tots aquests canvis és que, de mica en mica i sense canvis sobtats, s'arriba a la professionalització de la política, que és gairebé incompatible amb la professió que al seu dia et va portar a la política. Aquesta és una visió molt personal del meu propi cas.

Quan, als anys vuitanta, tota la meva dedicació era al Parlament, vivia aquesta responsabilitat plenament, i em faltaven hores per a arribar a tot arreu, per tant m'havia de multiplicar.

En la meua última legislatura, entre els anys 1992 i 1995, a més de l'honor de ser parlamentari havia de dedicar el temps a les responsabilitats de l'ajuntament, l'alcaldia i la presidència del Consell Comarcal, responsabilitat, aquesta darrera, que exigia una dedicació total a l'estructura comarcal de nova creació, ja que tot estava per fer, i a mi, com a convençut defensor d'aquesta nova figura territorial, em generava una il·lusió immensa.

Entenia que aquest era el primer pas per a configurar una estructura territorial pròpia d'una Catalunya sense diputacions ni províncies; malauradament i de moment, el temps ha desinflat aquestes il·lusions territorials.

Ara, divuit anys després d'haver deixat la política activa i d'haver-me integrat novament a l'explotació agrària familiar —cosa gens fàcil de fer quan has passat gairebé dues dècades, dels trenta als cinquanta anys, els millors de la vida pel que fa a

la fortalesa i a la capacitat de gestió creativa—, cal considerar que aquest és un canvi dur per a tothom. Afortunadament, en el meu cas va ser més fàcil, ja que l'exploració familiar la portava el meu pare, que, tot i els seus vuitanta anys, tenia una salut i una fortalesa de ferro. A ell li dec els anys que vaig poder dedicar a la política.

Ara, passats els anys, en el moment actual de crítiques als polítics i de denúncia de la corrupció, quan em pregunten per la meua participació en la política, els contesto amb orgull que considero que el meu pas per la política va ser encertat, malgrat les mancances o les equivocacions que en el dia a dia un pugui haver comès. La democràcia ha de garantir la presència més àmplia possible de totes les capes socials i de tots els segments de la societat catalana, a fi que la política sigui propera i transparent a la vista de tothom.

La dedicació a la política hauria de ser —i la societat així ho hauria de veure— una feina transitòria, noble i positiva i, alhora, remunerada adequadament.

Crec sincerament que l'honestetat dels representants polítics ha d'estar al mateix nivell que la de la resta dels membres de la societat: jutges, empresaris, sindicalistes, comerciants, treballadors del sector públic i del sector privat, i tot el llarg etcètera d'ocupacions. Donant per certa aquesta premissa, actuem tots plegats amb menys picaresca i siguem més exigents amb nosaltres mateixos. I tinguem ben present, ara i en el futur, que el nostre relleu generacional són els joves més ben preparat de la nostra història.

PERE PARERA

Sol·licitud d'inscripció

Sol·licito ser admès/admesa com a membre de l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, per la qual cosa facilito la meva identificació i les dades bancàries per a la domiciliació de la quota anual.

NOM COGNOMS
ADREÇA
POBLACIÓ
CODI POSTAL TELÈFON
ADREÇA DE CORREU ELECTRÒNIC

Domiciliació bancària de la quota anual

ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE

..... d..... de 20...

Signatura

SR./SRA. DIRECTOR/A DE L'ENTITAT FINANCERA
OFICINA NÚM. POBLACIÓ
COMPTE NÚM.

Us demano que satisfeu els rebuts que presentarà anualment l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya, carregant-los al compte indicat.

Atentament,

Signatura

..... d..... de 20...

Trameteu aquesta butlleta a l'Associació d'Antics Diputats al Parlament de Catalunya.
Palau del Parlament. Parc de la Ciutadella, s/n - 08003 Barcelona

NOTA: D'acord amb l'autorització donada per l'assemblea general tinguda el 18 de febrer de 2005, la Junta va acordar modificar la quota anual de l'Associació, que, a partir del 2006, és de 25 euros.

www.parlament.cat